

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
צ'רלטון בע"מ נ' סיטינט בע"מ ואח'
ת"א 16173-07-16
סוג עניין: לשון הרע
תאריך פתיחה: 07 יולי 2016
רמת חסיין: פתוח לציבור

בית המשפט המחוזי בתל אביב

בעניין:

צ'רלטון בע"מ, ח.פ. 8-17168-51

ע"י ב"כ ממשרד עוה"ד עמר רייטר זיאן שוכטוביץ ושות'
אשר מענם לצורך מסירת כתבי בי - דין:
רחוב אבא הלל סילבר 14א, רמת-גן 52506
טל: 074 - 7157777; פקס: 074 - 7157778

התובעת

- נגד -

1. סיטינט בע"מ, ח.פ. 3-260743-51

מרח' דוד בן גוריון 2, רמת גן, 5257334

2. מר גידי ליפקין

3. מר אהוד מילנר, ת.ז. 8-531499-02

מרח' ברנדיס 6, ראשון לציון, 7529758

4. מר גיל מנקין, ת.ז. 9-326567-03

מרח' טאגור ריבנדרנארט 40, תל-אביב, 69203

הנתבעים

מהות התביעה: לשון הרע, עוולות מסחריות, הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר שלא במשפט.

סכום התביעה: 8,000,000 ש"ח.

כתב תביעה

התובעת, חברת צ'רלטון בע"מ (להלן: "התובעת"), מתכבדת להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב תביעתה
הנתבעים חברת סיטינט בע"מ, מר גידי ליפקין, מר אהוד מילנר ומר גיל מנקין (להלן יחד: "הנתבעים").
התובעת תהא מיוצגת בהליך זה על ידי באי-כוחה עוה"ד עמר רייטר זיאן שוכטוביץ ושות', אשר מענם הינו סניף
בכותרת כתב תביעה זה.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לזמן את הנתבעים לדין ולחייב אותם בסעדים המפורטים להלן:

- להורות לנתבעים לפרסם הודעת תיקון לכל פרסום חסר בסיס, כמפורט בכתב התביעה להלן, או
פרסם באתר ONE, במקום בולט ובהבלטה ראויה, ובנוסף אשר יהא מוסכם עם התובעת.
- לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע, סך של 8,000,000 ש"ח, בתוספת ריבית והצמדה
המחווה הערכה זהירה ביותר של נזקי התובעת.
- לצוות על הסרתם ואיסור הצגתם של הפרסומים נושא תביעה זו באמצעות האינטרנט;
- ליתן בנוסף, כל סעד נכון וצודק בנסיבות העניין.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאותיה הממשיות של התובעת, לרבות שכ"ט
בתוספת מע"מ ובצירוף הפרשי ריבית והצמדה.

כל הטענות העובדתיות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות באופן משלים ומצטבר. הטענות המשפטיות נטענות
לחילופין. אין התובעת נוטלת על עצמה את עול ההוכחה ו/או נטל הראיה מקום שאלה אינם מוטלים עליה על-פי
דין. ההדגשות בכתב תביעה זה אינן במקור אלא אם כן צוין אחרת במפורש.

א. פתח דבר

1. עניינה של תביעה זו בשורה של פרסומי כוזב בוטים ומשמיצים כנגד התובעת מצד הנתבעים, האחראי לפרסומים המלעיזים שיפורטו להלן באתר האינטרנט 'ספורט ONE'. כך, בתדירות גבוהה ומידי יום מפרסמו הנתבעים בכסות של "מידע עיתונאי", פרסומים כוזבים וחסרי שחר, שנעשו בזדון ממש, ולפיתח התובעת מבקשת "לפגוע בציבור" ולייקר את מחירי חבילת ערוצי הספורט המשודרות אצלה (וזאת במסגרת הוספת שני ערוצים נוספים אשר ייקרו כביכול את החבילה הקיימת). בפועל המציאות שונה לחלוטין (והדברים כהווייתם ידועים היטב לנתבעים, אך הם התעלמו מהם במפגיע).
2. כמתואר להלן, הנתבעים יזמו וקראו פעם אחר פעם ל"ציבור" לצאת במחאה נגד התובעת, למרוד ולמעשה, באופן חמור ובלתי מתקבל על הדעת, עודדו את הציבור להתנתק משירותיה (ובכך ביקשו כמח להגדיל את קהל לקוחותיהם) והתיימרו להציג עצמם כמי שלוחמים את מלחמתו של הציבור תוך שהם מסתירים את מניעיהם האמיתיים בכל אותם פרסומים – מניע עסקי גרידא בהיותם מתחרים בתוכנית לפגוע בה, במוניטין שלה, בשמה הטוב ובאמצעות כך לגזול את קהל לקוחותיה.
3. כפי שיתואר להלן, הפרסומים הכוזבים שנעשו על ידי הנתבעים פגעו באופן קשה ביותר בשמה הטוב של התובעת ובמוניטין שצברה בעמל רב במשך שנות פעילותה. דברי הבלע החמורים של הנתבעים מהווים באופן הברור ביותר פרסום לשון הרע בהתאם לחוק איסור לשון הרע, ותיאור כוזב ותערובות בלתי הוגנת בהתאם לחוק עוולות מסחריות, ועוד כהנה וכהנה הפרות של חובות הקבועות בדין.
4. דרך הילוכה של תביעה זו היא, כדלקמן: בפרק ב' לתביעה נציג את הצדדים הרלוונטיים להליך זה; בפרק ג' להלן נתאר את הפרסומים הכוזבים שנעשו על ידי הנתבעים במטרה ברורה לגרום נזק לתובעת; בפרק ד' להלן נתאר את המסגרת המשפטית ונזקי התובעת, בפרק ה' שלהלן נחתום ונסכם את דברינו.

ב. הצדדים להליך

5. התובעת, חברת צ'רלטון בע"מ, הינה חברת פרטית המאוגדת תחת דיני מדינת ישראל, אשר בין היתר מפיקה את ערוצי הספורט הידועים "ספורט 1", "ספורט 2", ו-"ספורט HD" המשודרים בחברת הכבלים "HOT" באפיקי השידור 53, 54 ו-554 ובחברת שידורי הלוויין "YES" באפיקי השידור 52, 53 ו-54.
6. הנתבעת 1, חברת סיטינט בע"מ (להלן: "הנתבעת"), חברה פרטית המאוגדת תחת דיני מדינת ישראל, מפעילה החל משנת 2007 את אתר האינטרנט "ONE" בכתובת www.One.co.il המסקר אירועי ספורט בארץ ובעולם ומפרסם כתבות בתחום הספורט (להלן: "אתר ONE" או "האתר"). כמו כן, הנתבעת מפיקה את "ערוץ ONE" ו-"ONE HD" המשודר בערוץ 50 בשידורי הכבלים "HOT" ובשידורי הלוויין "YES" בהן מהווה חלק מערוצי התוכן המשודרים במסגרת 'סלקום TV'.
העתק נסח מרשם החברות אודות הנתבעת 1 מצ"ב כנספח 1.
7. התובעת והנתבעת 1 הן מתחרות עסקיות בתחום שידורי הספורט בערוצי הטלוויזיה (בכבלים ובלוויין) ובפרט ביחס לאותם משאבים כספיים מחברות הטלוויזיה וחלווין, ויש בכך כדי להעמיד בחומרה את התנהלות הנתבעים, כפי שתפורט להלן, במסגרת תביעה זו.

8. **הנתבע 2**, מר גידי ליפקין, הינו העורך הראשי של אתר ONE והכתב של הכתבה שפורסמה באתר ONE ביום 29.6.2016, מושא תביעה זו ומשכך אחראי על פרסומה, בין היתר, מכוח סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע (העתק הכתבה מצורפת להלן כנספח 2 - להלן: "הכתבה"). **הנתבע 3**, מר אהוד מילר, **הנתבע 4**, מר אל מנקין, מכהנים במשותף במועדים הרלוונטיים כמנכ"ל הנתבעת 1 ומשכך אחראים לפרסומים הכוזבים שנעשו מטעם הנתבעת 1.

ג. הנתבעים פרסמו שלא כדין ורק על מנת להזיק לתובעת פרסומים כוזבים אודות התובעת תוך הפרת שורה ארוכה של חובות המוטלות עליה

ג.1. 29.6.2016 - פרסום הכתבה הראשונה בנושא באתר ONE

9. ביום 29.6.2016 העלתה הנתבעת לאתר ONE כתבה עיתונאית כוזבת שעניינה טענה כאילו התובעת פנתה לשר התקשורת, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, בבקשה "לפגוע בציבור" ולהעלות את מחירי יחבילת צי הספורט הנמכרות על ידה, כך שמחיר החבילה יעלה מ-66 ש"ח (כפי מחירו כיום) ל-100 ש"ח (כך על פי תיאורה הכוזב של הנתבעת) (לעיל ולהלן: "הכתבה" או "הפרסום הכוזב").

10. הנתבעים, אשר כאמור לעיל מתחרים בפעילותה של התובעת, אף קראו במסגרת הכתבה "לציבור" לכתוב "למחאת החבילות" נגד התובעת והכל בכסות נכזבת של כתבה עיתונאית. כפי שיובהר להלן, לפרסום אין שחר ועל אף שהדברים כהווייתם ידועים היטב לנתבעים, הם לא בחלו באמצעים ובכל זאת פרסמו את הבלע במטרה ברורה להזיק לתובעת, לפגוע בפרנסתה, בפעילותה, במוניטין שצברה ובשמה הטוב.

העתק הכתבה שפורסמה באתר ONE ביום 29.6.2016 מצ"ב **כנספח 2**.

11. כך, לכתבה, אשר פורסמה בעמוד הראשי של האתר ובחלון המרכזי שבו, העניקו הנתבעים את הכותרת "ביבי מתכנן את עליית חבילת הספורט ל-100 ש"ח" ובכותרת המשנה של הכתבה נכתב כך:

"שר התקשורת וראש הממשלה **התבקש לפגוע בציבור** ולאשר לחברת צ'רלטון [התובעת - הח"מ] למכור חבילת ערוצים מורחבת בעמל 100 ש"ח תוך זליגה מהחבילה הקיימת שעולה 66 ש"ח."

12. בנוסף, בפסקה הראשונה לכתבה, הוסיפו הנתבעים וכתבו כך:

"חובבי הספורט בישראל עשויים למצוא את עצמם בתקופה הקרובה **משלמים כמעט פי שניים לחברת צ'רלטון** עבור ערוצי הספורט שהחברה מפעילה. הסיבה היא שהחברה רוצה להוסיף עוד שני ערוצים על אלה הקיימים ורוצה להכפיל את המחיר שמשלמים לה כיום - **במקום 66 שקלים, המחיר יעלה ל-100-120** (הטעות במקור - הח"מ) שקלים לחבילה המורחבת."

13. יתרה מכך, במסגרת הכתבה ביקשו הנתבעים ליצור לחץ תקשורתי וציבורי על שר התקשורת, שרת הספורט וחברי המועצה לשידורי הטלוויזיה (להלן: "המועצה") שלא לאשר את הבקשה שהגישו חברת הטלוויזיה וחברת הלוויין למועצה, להוספת שני ערוצי ספורט נוספים של התובעת, בטענה כוזבת כאילו הרחבת הערוצים תפגע "בציבור" כאשר ידוע להם היטב, כי אין לדברים שחר (ר' לדוגמא פסקאות 7-8 לכתבה).

"למעשה נתניהו מתלבט, האם לקיים את הבטחתו לציבור חובבי הספורט שרובו נמנה על מצביעי הימין הכוללים רבים ממצביעי הליכוד, או לזגוג גם בנושא זה ולאשר את עליית המחירים בניגוד להצהרותיו. הדבר יהווה פגיעה קשה במאות אלפים השייכים לשכבות החלשות בפריפריה, כשיהיה להם יקר לצפות במשחקי קבוצתם. רק לאחרונה זכתה הפועל באר שבע באליפות היסטורית לאחר 40 שנה, כאשר יש לה אוהדים רבים בפריפריה..."

"גם שרת הספורט מירי רגב התחייבה בתחילת חודש יוני לצאת למאבק נגד שידורי הספורט בתשלום ואף הקימה ועדה מיוחדת כדי לבחון את נושא עלויות שידורי הספורט. רגב אף הצהירה: "לא יתכן שהאזרחים יאלצו לשלם הרבה כסף כדי לצפות בכדורגל. יש אנשים שאין להם את היכולת לשלם את הכספים הללו ולכן לא יראו כדורגל..."

מדובר פה גם במבחן ליו"ר מועצת הכבלים והלוויין, ד"ר יפעת בן חי שגב שהצהירה לא מזמן כי הטלוויזיה היא מוצר צריכה בסיסי: "על פי תפיסת עולמי, שירותי טלוויזיה צריכים בכלל להיות חינמיים".

14. בהמשך הכתבה, התיימרו הנתבעים לעטות על עצמם כסות של "לוחמי הציבור", תוך הסתרת העובדה הם מתחריה העסקיים של התובעת הנלחמים עמה על אותה חלוקת משאבים כספיים וכי מניעים האפיינים לפגוע בתובעת, על מנת להגדיל את חוג לקוחותיהם ואת קהל הצופים והגולשים שלהם, על חשבונת התובעת. כן, תחת כותרת המשנה הדרמטית "מחאת חבילות בדרך" קוראים הנתבעים לצאת במחאה חדשה כוונתה של התובעת, לכאורה, להעלות את מחירי חבילת הספורט הקיימת (טענה לא נכונה כשלעצמה!) השוואת הנסיבות (המומצאות כאמור) "למחאת המילקי" ו"למחאת הדיר" משנת 2011 המוכרות לכל (ר' לדוגמא פסקאות 9-10 לכתבה):

"הציבור במדינת ישראל הוכיח בשנים האחרונות שאי אפשר יותר לעבוד עליו בעיניים. זה התחיל עם מחאת המילקי שלאחריה כזכור החלה המחאה החברתית הגדולה שבה תושבים רבים ישנו באוהלים ברחובות רוטשילד בתל אביב, מחאת מחירי הדיר ועוד, כאשר בשנה האחרונה גם אוהדי הכדורגל הישראלי הצטרפו למחאות כשנלחמו על מחירי הכרטיסים ולאחר מאבק, הצליחו להוריד את המחירים הגבוהים והצליחו להעמידם על מחיר נורמלי ושווה לכל כיס.

אין ספק שהציבור גם כעת, לא יאפשר שיעבדו עליו בעיניים ויצא למחאה חדשה - מחאת מחירי חבילות הספורט, שעשויות לגרום לכך שכל אחד יצטרך להוציא מכיסו עוד הרבה מאוד כסף כדי לראות בסך הכל שידורי ספורט."

15. יוצא אפוא, המסר הכוזב העולה באופן ברור מהכתבה (אשר דוגמאות לו הובאו לעיל) הוא, כי לפגוע בתובעת פנתה לשר התקשורת על מנת שזה יאשר לה לייקר את חבילת הערוצים הקיימת וזאת בפגוע "בציבור". בטענת כזב זו נאחזים הנתבעים וקוראים באופן פסול, חסר תום לב וחמור – ל"מחאת צרכנים של ממש נגד התובעת. היינו, הנתבעים מעודדים את לקוחות התובעת להתנתק משירותיהם ולא לרכוש את חבילות הספורט שלה. זאת, מבלי שהם מגלים את האינטרסים האמיתיים שלהם בפגוע הכוזב. כפי שעוד יובהר, מדובר בניסיון פסול ובלתי הגון לפגיעה קשה וחמורה בפונקציה של התובעת הטובה הטוב.

16. כאמור, הכתבה עצמה מזמינה ממש את הציבור לצאת למרד צרכנים נגד התובעת, בטענה כי התובעת מבקשת "לפגוע בציבור". והנה, בהתאם לתכניתם הזדונית של הנתבעים, תגובות "הציבור" לא איחרו לבוא ולממש את חזונם. כך, עיון במאות התגובות שפורסמו לאותה כתבה כוזבת ("הטוקבקים"), מדגיש את הפגיעה הקשה והחמורה בתובעת, לרבות בהכנסותיה, בפעילותה, במוניטין ובשמה הטוב.

17. לדוגמה, בתגובה מס' 303 שפורסמה לכתבה ביום 30.6.2016 בשעה: 11:24 ציין גולש בשם "משה" כי "**חברים הכח בידינו. אם כולם לא נקנה ערוצי ספורט, חברת צ'רלטון תשאר עם מנוי אחד בלבד שהיא ראש הממשלה. בואו כולנו נתנתק או לא נרכוש את חבילות הספורט וגם לא נזמין משחקי ספורט.**"

כך גם גולש בשם "רוברט דנילוב" פרסם בתגובה מס' 301 (מיום 30.6.2016, שעה 11:09) כי "**אם זה ככה אני מתנתק.**" בתגובה מס' 295 כתב גולש בשם "אלון" "**רק חרם צרכנים יוריד המחיר.**" בתגובה מס' 280 פרסם גולש אנונימי כך: "**מתנתק היום! נמאס לי מגניבות!**" בתגובה מס' 279 פרסם גולש בשם "אסף" (תגובה מיום 30.6.2016 משעה 08:27) הגיב כך: "**כולם להתנתק עכשיו**" ובתגובה מס' 279 שפורסמה על ידי גולש בשם יניב (תגובה מיום 30.6.2016 משעה 08:45) נכתב כך: "**תאמינו לי אם כולם יתנתקו כולל אלו שיש להם כסף.. יציעו חבילות ב-20 שקל כל הערוצים.. כי הפסידו (הסתו) במקור-הח"מ) היה מאד גדול לצ'רלטון...(שרלטן).**"

העתק דוגמא למקבץ תגובות גולשים לכתבה מצ"ב **כנספח 3.**

18. מדובר כמובן בדוגמאות בלתי ממצות בלבד, אולם די באמור לעיל, כדי להמחיש את הפגיעה הקשה שנגרמה בעטייה של כתבה זו, אשר כפי שיפורט להלן, מגיעי פרסומה אינם ישרה או שליחות עיתונאית כלשהי, אלא מטרה מסחרית גרידא, לגנח שלא כדין מתחרה עסקי, לפגוע בפרנסתו, במוניטין שלו, בשמו הטוב, וכתוצאה מכך להתעשר על חשבונו.

ג.1.1. אין כל שחר לנטען בכתבה (והנתבעים יודעים זאת) והיא מורסמה בחוסר תום לב משוער ככוונה להזיק לתובעת

19. האמת רחוקה מאד מהתיאור הכוזב שפורסם בכתבה. בפועל, עוד בחודש אפריל 2016 חברות הכבלים והלוויין פנו אל המועצה בבקשה לאשר העלאתם לאוויר של שני ערוצי ספורט חדשים של התובעת (ספורט 3 ו-ספורט 4). במסגרת בקשה זו אין זכר לנטען בכתבה. כך, **המועצה לא התבקשה לאשר מחיר חדש כלל לחבילות הספורט הקיימות או לחבילות הערוצים החדשים הנוספים. התובעת עצמה לא ביקשה "לפגוע בציבור" וליקח את מחירי החבילות הקיימות ולא נקטח בתג מחיר כלשהו לערוצים החדשים.** כאמור, מדובר בבדיות מוחלטות פרי מוחם הקודח של הנתבעים, מתחריה של התובעת.

העתק הבקשות שהוגשו למועצה ביחס לערוצים "ספורט 3" ו-"ספורט 4" מצ"ב **כנספח 4.**

20. ודוק: בפסקה השנייה לכתבה טענו הנתבעים בלשון רפה כאילו "החברה עשויה להשאיר את המחיר של 60 ש"ח עבור שני הערוצים הקיימים ולדרוש את המחיר הגבוה על חבילות הערוצים המורחבת, אך החשש הוא שהיא תדאג גם להעביר לחבילה המורחבת את התכנים היותר אטרקטיביים והמעניינים, בזליגת תכנים לחבילה היקרה".

אולם בפועל, גם האמור בפסקה זו כוזב, שעה שהתובעת לא ביקשה להעביר תכנים מהערוצים הקיימים לערוצים החדשים ומדובר בעוד טענה מומצאת המוצגת בכסות "חשש" מעושה, כוזב ובלתי מבוסס שנוצר באופן מלאכותי על ידי הנתבעים, מתחריה של התובעת, רק על מנת לפגוע בתובעת - הא ותו לו. בין כתבה זו אין באמור בפסקה זו, כדי להכחות את המסר הברור ואת הקריאה הברורה "לציבור" לצאת כנגד התובעת, המעוניינת "לפגוע" בו - העולה בברור מנהכותרות של הכתבה, אשר משקלן ברור והוכר בפסיקה.

21. בהמשך, ביום 30.6.2016 אישרה המועצה באופן עקרוני את העלאת ערוצי הספורט החדשים של התובעת תחת התחייבות מפורשת של התובעת **שלא להעלות את מחירי החבילה הקיימת** (הכוללת כיום את שני הערוצים - ספורט 1 וספורט 2) למשך שנה תוך שהובהר כי המועצה הסמיכה את יו"ר המועצה לגבש את עם הצדדים את פרטי המתווה. הודעה זו של המועצה כמובן איננה מפתיעה נוכח העבודה שהתובעת לא בקשה, כי מחיר החבילות הקיימות יעלה, כפי שפרסמו הנתבעים באופן כוזב.

העתק מהודעת המועצה מיום 30.6.2016 מצ"ב **כנספח 5.**

22. הודעה זו פורסמה על ידי המועצה כהודעה לעיתונות שנשלחה לכלי התקשורת ביום 30.6.2016 בשעה 00:07 אחה"צ לערך. אולם, על אף שהודעה זו מבחירה למעלה מכל ספק, כי אין שחר לפרסומי הנתבעים הנתבעים לא הסירו את הכתבה מאתר ONE ולא פרסמו הודעת הבהרה ותיקון של הפרסום המעוות והמשיכו לפרסם את הכתבה באתר. להיפך, הנתבעים עוד המשיכו לפרסם כזבים גם לאחר שפורסמה הודעה זו.

23. יוצא אפוא, כי קודם לפרסום הכתבה לא נעשתה כל בדיקה, ולו המינימאלית ביותר, על מנת לבחון את נכונות העובדות המפורסמות בה. פניה לתובעת הייתה בוודאי מגלה (את שידעו הנתבעים ממילא), כי אין שחר לדברים שפורסמו. יתרה מכך, כתבה זו פורסמה מבלי שניתנה הזדמנות כלשהי לתובעת להגיב להבלע שנטענו כלפיה. ודוק. חובתו של המפרסם לברר ולאמת את העובדות טרם הפרסום, חובתו לקבל את התייחסותו של הנפגע הפוטנציאלי מהפרסום וחובתו לבסס את טענותיו על מקורות מהימנים - הן חובתו מהאמצעים שמצופה ממפרסם לנקוט קודם הפרסום. אחרת, חזקה כי עשה את הפרסום שלא בתום לב.

ג.11. כתבות "המשך" נוספות שפרסמו הנתבעים באותו העניין, במטרה להעצים את המחאה הציבורית" שהם יזמו נגד התובעת

ג.11.1. 30.6.2016 - פרסום נוסף מתוך תכנית רדיו שפורסם גם הוא באתר ONE

24. על מנת להשחיר את פני התובעת, ביום 30.6.2016 פרסמו הנתבעים במסגרת האתר ותכנית רדיו המכונה 'תכנית הספורט של ישראל', ובה השמעות נוספות וחוזרות אודות התובעת. הפעם אף הגדילו הנתבעים ופרסמו במסגרת זו הסברים לקהל המאזינים כיצד להתנתק משירותי התובעת. כך ממש. כך לדוגמה פרוט (דקה 03:05 להקלטה, עמ' 26 שורה 5 עד עמ' 27 שורה 3 בתמליל):

הנתבע 2: "איך שזה נראה, חבילות הספורט הולכות לעלות והציבור הולך לפתוח את הארנק ולשלם עוד הרבה כסף על חבילות ספורט חדשות.

ברקוביץ: "מה זה חבילות ספורט? אתה מדבר על ליגה ישראלית.

הנתבע 2: לא, לא, לא אני אגיד לך...

ברקוביץ: מה אז תפרט גידי, תל פנו פירוט

הנתבע 2: איזה חבילות ספורט? באיזה ערוץ? אנשים רוצים לדעת על מה.

הנתבע 2: מועצת ה... אוקיי, מועצת הלווין והכבלים אישרו היום להעלות עוד שני ערוצים חדשים לצירלטון, התנאי שלהם, שהם טוענים, שלא תהיה זליגת תכנים ומה שהיה עד היום, לא יעבור למקומות אחרים, הם ככה טוענים, והציבור לא ישלם יותר כסף. אבל כשאני שואל היום את יו"ר מועצת הלווין והכבלים כמה תעלה... הולכים לעשות חבילה מורחבת... כמה תעלה חבילה מורחבת ומה יהיה מחירה וכמה הציבור ישלם עליה? אז אין לה תשובה. היא אומרת שהיא לא אחראית לזה...

אסייג: אבל אנחנו יודעים שעפ"י הכתבה שהעלנו אתמול one

הנתבע 2: כן.

אסייג: ששר התקשורת, מר בנימין נתניהו, שהוא גם רו"מ ומחזיק גם בתיק התקשורת בין היתר בין כל התיקים שהוא מחזיק בהם, שהמחיר אמור לעלות מ66 ש"ח ל120-100 ש"ח לצרכן.

הענתק תמליל התכנית המלא מצ"ב כנספח 6

25. כאמור לעיל, לדברים החמורים אשר פורסמו על ידי הנתבעים בתכנית אין כל שחר, שכן הבקשות שהוגשו מטעם התובעת אושרו עקרונית תחת התחייבות שלא להעלות את מחיר החבילה הקיימת ואף אין כל כוונה לבצע "זליגת תכנים" לערוצים החדשים. פרסום זה חמור במיוחד, נוכח העובדה, העולה מדברי המשתתפים בתכנית, כי הנתבעים עצמם מודעים לכך שעוד קודם להעלאת התכנית לאוויר כבר ניתנה הודעת המועדון אשר אישרה באופן עקרוני את שידורם של הערוצים החדשים המבוקשים וזאת כנגד מתן ההתחייבות לפיה מחירי חבילת הערוצים הקיימת לא תעלה.

26. ככל שלמאזין כלשהו נותר צל של ספק בנוגע ל"כוונותיה" של התובעת ביחס למחירי הערוצים הקיימים פי כזביה של התובעת, דאגו הנתבעים לפרסם באופן שאינו משתמע לשתי פנים כך (דקה 42: 04, בעמ' 22 שורה 28 שורה 7 לתמליל):

"ברקוביץ": ...מה שאתה אומר גידי (הנתבע 2 - הח"מ), בוא תן לי רגע לחבין, מה ששילמנו עד היום.

הנתבע 2: 66 שקלים.

ברקוביץ: 66 שקלים בשביל לראות כדורגל ישראלי ואנגלי ועוד איזה ליגה זניחה.

אסייג: ערוצי צ'רלטון כן.

ברקוביץ: ערוצי צ'רלטון, נשלם 100 עד 120 שקלים. זאת אומרת, אני מבין מכך, שמה שהקבוצות קיבלו, העוד 60 מיליון או 70 מיליון, זה נופל על הקהל.

אסייג: נכון, הבנת נכון.

ברקוביץ: הבנתי נכון?

אסייג: כן.

הנתבע 2: בסופו של דבר הכל נופל על הקהל.

27. וכך אף הבהירה הנב' אסייג בדקה 06:09 להקלטה (עמ' 29 לתמליל, שורות 11-20):

אסייג: חברים בואו נדבר במילים פשוטות, כדי שכולם יבינו אותנו, חברים ונא לא לקרוא סעיפים כדי שאנחנו לא נשגע יותר מדי את המאזינים. הסיפור הוא נורא פשוט, אם עד היום כל מי שבעצם מזמין את ערוצי הספורט של צ'רלטון, ומשלם 66 שקלים..

ברקוביץ: יש אוהד כדורגל שלא מזמין?

אופירה: יפה. הוא יאלץ לשלם בין 100 ל-120 שקלים, וזה אומר ששר התקשורת, מר בנימין נתניהו, רה"מ שלך ושל עוד הרבה מאוד אנשים כאן, בעצם נותן יד לכאורת, נותן יד לגולה מהציבור."

28. הנתבעים לא הסתפקו בהוצאת הדיבה הנ"ל וקראו במסגרת התכנית שפורסמה כאמור באתר פעם נוספת לחרם צרכני מפורש כנגד התובעת.

29. הנה כי כן, לא בכל יום אנו עדים לדברי בלע כה חמורים, מבלי קורטוב של יושרה מקצועית והוגנות מתחרים, ובניגוד גמור לעובדות כהויותן - אשר הנתבעים, כך על פי דבריהם, מודעים להן היטב.

ג. III. 3.7.2016, 16:25 – פרסום כתבה משמיצה נוספת באתר ONE

30. ביום 3.7.2016 בשעה 16:25 פרסמה באתר כתבה כוזבת נוספת, אשר הוכתרה בכותרת "ביבי אישר העלא ערוצי ספורט חדשים בתשלום". ואילו בכותרת המשנה נכתב "בניגוד להבטחות לבחוריו ולהחלטות קודמות, נתניהו כשר התקשורת אישר בהחלטה חסרת תקדים וללא שימוע העלאת ערוצי ספורט בתשלום. הציבור ישלם". זאת, כאשר ברור, מדובר בדברי בלע שאין להם שחר שהרי ישנה החלטה למחמיר לא יעלה!

העתק הכתבה שפורסמה ביום 3.7.2016 באתר ONE בשעה 16:25 מצ"ב כנספח 7.

31. גם לכתבה זו, אשר מחזקת וחוזרת על יוזמת הנתבעים לעודד מרד ומחאה נגד התובעת, התגובה ("טוקבקים") הנזעמות של ציבור הקוראים לא איחרו לבוא. כך לדוגמה, בתגובה מס' 480 אשר פורסמה ל ידי גולש בשם "צהוב שחור" (תגובה מיום 4.7.2016, שעה: 08:19) נכתב: "חרם צרכנים. הגיע הזמן שכל האוהדים התאחדו (הטעות במקור - הח"מ) ויעשו מרד צרכנים ולא יקנו את הערוצים החדשים במקום לבכות ולשם (צ"ל - לשלם, הח"מ)". בתגובה מס' 478 ציין גולש בשם "הפועל" "התנתקתי מספורט 1 היום" (תגובה מיום 4.7.2016, שעה: 07:55). כך גם בתגובה מס' 472 ציין גולש בשם "איל" כך: "גם אני התנתקתי ואתם די לדבר זמן לעשות (תגובה מיום 4.7.2016, שעה: 07:72), וראו גם תגובה מס' 471 (מיום 4.7.2016, שעה: 07:26): "גם אני התנתקתי ואתה."

ג. IV. 3.7.2016, 22:05 – פרסום כתבה משמיצה נוספת באתר ONE

32. והנה, בכתבה נוספת שפורסמה באתר ONE ביום 3.7.2016 בשעה 22:05, צוטטו כביכול דבריו של מנכ"ל משרד התקשורת בראיון לתכנית הרדיו "תכנית הספורט של ישראל" ברדיו תל-אביב (102FM) אשר גם בה הוסיפו הנתבעים להשתלח ולכזב כנגד התובעת. כך לדוגמה צוין על ידי הנתבעים בפסקה הראשונה לכתבה:

"חבילות הספורט של חברת צ'רלטון צפויות לעלות בעונה הבאה למחיר של כ-100-120 שקלים לחודש ממחיר שעמד על כה על 66 שקלים. העניין עורר זעם ציבורי רב כאשר בעבר דווח שלא יועלו המחירים בשום מקרה".

העתק הכתבה הנוספת שפורסמה ביום 3.7.2016 באתר ONE בשעה 22:05 מצ"ב כנספח 8.

33. בדומה לקודמותיה, גם כאן מדובר בכזבים, שהרי כאמור בהודעתה לתקשורת המועצה כבר התנתקת מן אישורה בכך שהמחיר לא יעלה. וכך, לכתבה כוזבת זו פורסמו תגובות ("טוקבקים") זועמות הקוראות למרד צרכנים נגד התובעת. כך לדוגמה בתגובה מס' 13 ציין גולש בשם "אלירן" כך: "לבטל את המחירים. איפה הימים שהיינו מאזינים לשירים ושערים ובמוצ"ש בערוץ 1 כול התקצירים אז הייתה אווירה מנ שחכם שביטל את המנויים אל תתנו להם להרוויח על הגב שלכם. (תגובה מיום 4.7.2016, שעה: 07:29). כך גם ציין גולש בשם "משה" במסגרת תגובה מס' 12 תחת הכותרת "צ'רלטון + חברות הכבלים": "הגיע הזמן שהציבור יבין דבר בסיסי, להתלונן ולא לעשות מעשה זה כישלון. צ'רלטון וחברות הכבלים עלו יום ככל העולה על רוחם כי הציבור נותן יד לדבר. במקום להתלונן להתנתק מכולם, יש מספיק דרכים לעשות כדורגל וכל ספורט אחר חינם. ברגע שכולם יתנתקו לא תהיה להם בררה ואפילו יורידו מחיר שנתון בה בקיצור הם בידיים שלנו אנחנו הצרכנים, ולא ההפך, דיי כבר כל מי שרוצה חולב אותנו כמו פרות חיים לעשות לזה סוף. (תגובה מיום 4.7.2016, שעה: 04:21).

ד. המסגרת המשפטית ונזקי התובעת

34. מכל האמור לעיל ברור, כי הנתבעים חצו את הגבול בין תחרות הוגנת לתחרות פרועה ובלתי מרוסנת, שאין כדין. מעשי ומחדלי הנתבעים לא רק מנוגדים לנורמות אתיות, אלא מהווים הפרה בוטה של חובות חקונות ברורות.
35. ראשית, פרסומים מהווים הוצאת לשון הרע על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (לפי "חוק לשון הרע"). הפרסומים נועדו ברור, לעשות את התובעת מטרה לשנאה ולבוז. הפרסומים מפרסמים ונועדו לפגוע במשלה ידה ועיסוקה של התובעת. לא יכולה לעמוד לנתבעים אף הגנה בעניין זה. בין היתר ולדוגמא, הפרסומים שנעשו על ידי הנתבעים לא היה נכונים והנתבעים לחלוטין לא האמינו באמיתות הנתבעים לא נקטו באמצעים סבירים על מנת לברר האם הפרסומים נכונים או לא; הנתבעים, בהקשרם מתחרים עסקיים בתובעת, ביקשו לפגוע בתובעת במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המנוגדים כאמור בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע; בכל מקרה, הנתבעים ידעו היטב והיה עליהם לדעת ממיסודם הפרסומים אודות התובעת מהווים לשון הרע והרי הפגיעה בתובעת היתה מטרתם הזדונית; לא מחוור בהבעת דעה, אלא בטענות המוצגות כעובדות, שעה שהן אינן כאלו; כמו כן, בנסיבות העניין ברור, כי הפרסומים (הכוזבים) לא היו והם אינם מוצדקים. הנתבעים פעלו ממניעים פסולים אותם הסתירו מהפרסומים השונים ולא מתוך "יושרה עיתונאית". יתרה מכך, ובניגוד להצגת הדברים בפרסומים השונים, הנתבעים לא פעלו 'למען הציבור' אלא למען כיסם בלבד. הנתבעים פעלו בחוסר תום לב, חוסר הגינות ובניגוד לכללי האתיקה והדין כשלא בדקו את הדברים קודם אותם פרסומים ולא ביקשו את תגובת התובעת ומחדליהם שוללים כל הגנה שיתכן וינסו הנתבעים לטעון לה ממילא.
36. שנית, בידוע כי המידע המפורסם על ידם אינו נכון (או למצער כאשר היה עליהם לדעת שהוא אינו נכון) וכאמור לעיל הנתבעים היו מודעים לכך בפועל, ביצעו הנתבעים עוולה של תיאור כוזב על פי ס' 2 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט - 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות").
37. שלישית, הפרסומים, במסגרתם קוראים הנתבעים לציבור למרוד ולמחות נגד התובעת ולמעשה לחתום על משירותיה, מכביד באופן בלתי הוגן על גישת לקוחות אל עסקיה של התובעת ומשכך מהווה התערבה לא הוגנת בהתאם לסעיף 3 לחוק עוולות מסחריות.
38. רביעית, בפרסום המידע הכוזב הפרו הנתבעים באופן חמור את חובת הזהירות בה הם חייבים כלפי התובעת ונגרמו לה כתוצאה מכך נזקים כבדים. הנתבעים נהגו באופן בלתי סביר ובלתי מקובל בעליל, תוך פגיעה קשה ומכוונת בעיסוקה, בפרנסתה, בשמה הטוב ובמוניטין של התובעת. ברור שבעלות מזערית יכולת היו הנתבעים למנוע את הנזק האדיר שגרמו ובכך התרשלו.
39. חמישית, כאמור לעיל, התנהלות הנתבעים בהקשר לפרסומים הכוזבים שנעשו על ידם עומדת בניגוד לכללי האתיקה העיתונאית המחייבים אותם ועל כן מקימים לתובעת עילת תביעה בשל עוולת הפרה חובה האתיקה כאמור בסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. כך בין היתר הופרו כללים מס' 2, 3, 4, 5 ו-8 של חוק האתיקה המקצועית של העיתונות.
40. שישית, בשים לב לכך שהנתבעת, בהיותה מתחרה עסקי של התובעת, נהנית באופן ישיר מהפגיעה בעסקיה ובמוניטין של התובעת, הפרסומים מקימים לתובעת עילה מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט.
41. שביעית, הפרסומים הכוזבים אשר נעשו על ידי הנתבעים מקיימים אף את יסודותיה של עוולת דיכוי במפגיע כאמור בסעיף 58 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]: מדובר בפרסומים כוזבים בנוגע לעסקה ומשום שזוהי של התובעת אשר ללא צל של ספק נעשו בזדון – כוונת מכוון לפגוע בעסקיה של התובעת ובשמה הטוב; קרב ציבור לקוחותיה.

42. הפרסומים השונים על-ידי הנתבעים ודברי הדיבה והלעז פגעו (ועודם פוגעים) באופן קשה ביותר בשם הטוב של התובעת ובמוניטין לו היא זוכה בקרב ציבור הצופים בערוצי הספורט, ציבור לקוחותיה באר ובח"ל - מוניטין אותה רכשה בעמל רב ובהשקעה כספית ניכרת במשך שנים ארוכות. התנהלות הנתבעים חמורה ביחס לכלל גוף המבקש לפגוע בשמו הטוב של גוף מסחרי כדוגמת התובעת, ללא כל שמץ של אכזריות בפרסום, אולם חמורה היא שבעתיים, כאשר עסקינן במתחרה עסקי, אשר לו עניין מסחרי מובהק לפגוע בפרנסתה, במוניטין ובשמה הטוב של התובעת. הפגיעה הקשה במוניטין ושמה הטוב של התובעת ניכרת מן התגובות הרבות והנזעמות לכתבה (שדוגמאות להן בלבד תוארו לעיל). התובעת אומדת את נזקיה בשל זה בסך של 8,000,000 ₪ תוך שהיא שומרת לעצמה את הזכות לתקן את סכום התביעה בהתאם לעובדות אשר יתגלו בהמשכו של הליך זה. מובן כי התובעת אינה יכולים לאמוד בשלב זה את מלוא נזקיה, ועל המדובר בסכום חלקי בלבד, בגין הפרסומים הכוזבים אשר נעשו מטעם הנתבעים כפי שתואר בכתב תביעת זה.

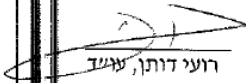
מבלי לגרוע מכך, ולחילופין בלבד, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת פיצוי סטטוטורי בגין פרישת לשון הרע בודון, בסכום של 100,000 ש"ח עבור כל אחד ואחד מהפרסומים הכוזבים.

ה. סוף דבר

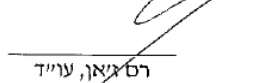
43. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה במלואה ולפסוק לזכות התובעת את הסעדים המפורטים בתביעה זו. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להשית על הנתבעים את הוצאות התובעת במסגרת הגשת תביעה זו לרבות שכר טרחת עורכי דין בצירוף מע"מ כשיעורו על פי דין.

44. התובעת שומרת על זכותה לבקש להגדיל את סכום התביעה ולתקן את התביעה, בין היתר, בהתאם למסמכים ונתונים שיתגלו לה בהמשך ולפרסומים נוספים.

45. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו, לאור סכום התביעה ולאור המקום בו מנהלים הנתבעים את עסקיהם.

רועי דותן, עו"ד

דנה בטאט, עו"ד

רם זיאן, עו"ד

עמר רייטר זיאן שוכטוביץ ושות'
באי כוח התובעת

סריקה חלקית

המסמך המלא
נשלח לסריקה חיצונית